

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 31ος • ΤΕΥΧΟΣ 140 • ΙΟΥΛΙΟΣ – ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2006

Τ Α Λ Ο Γ Ι Α & Τ Α Ε Ρ Γ Α

Όλα τα κόμματα όταν διεκδικούν την ψήφο μας, μας τάζουν «λαγούς με πετραχείλια». Είναι ευτύχημα που η κάλπη δεν κάνει διάκριση με βάση τα ταξίματα. Απλώς επιχειρεί για επένδυση ελπίδων για μια νοικοκυρεμένη διαχείριση, λιγότερη αλαζονεία με περισσότερο κέφι για δουλειά και προπαντός για συγκεκριμένα σχέδια για μελέτες και υλοποίηση επεξεργασμένου προγράμματος κλιμακωτής εφαρμογής. Και για να είμαστε πιο συγκεκριμένοι, οι ψηφοφόροι δε δίνουν μεγάλη σημασία στα φουσκωμένα λόγια και τις υποσχέσεις αλλά περιμένουν με προσδοκία τις καθημερινές πολιτικές πράξεις εφαρμογής των έργων.

Στη σημερινή εποχή, τα λόγια τα μεγάλα και οι υποσχέσεις ελπίζουμε να εκλείψουν και να υλοποιηθούν σε έργα.

Υστερα μάλιστα από την επτάχρονη εφαρμογή του Καποδίστρια που έγινε αντιληπτό ότι τα λόγια οδηγούν στο πουθενά και οι αρμόδιοι άρχοντες που θα κρατούν τα ηνία του Δήμου από 1.1.2007 οφείλουν να κινηθούν για **να αυξήσουν τα έσοδα του Δήμου** είτε από τον προϋπολογισμό του κράτους είτε από άλλες προσοδοφόρες πηγές και να σχεδιάσουν παραγωγικά έργα. Έτσι θα καταστήσουν το Δήμο λειτουργικό και αποτελεσματικό στην υπηρεσία των Δημωτών.

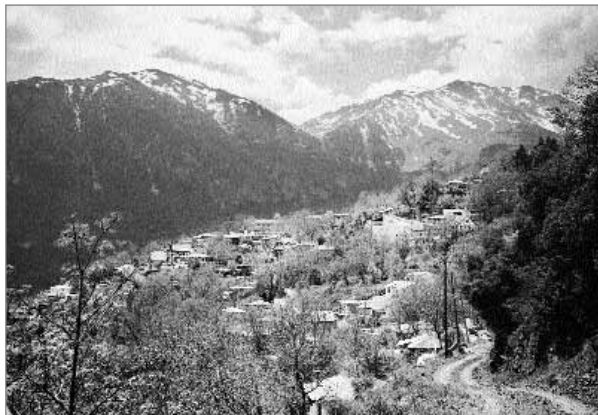
Πρέπει μάλιστα να κατανοήσουν ότι τα χωριά μας έχουν ανάγκη από **ποικίλα** και **μικρά** έργα που να έ-

χουν σχέση με την καθημερινή μας ζωή και την ποιότητα της ζωής.

Για το δικό μας χωριό δεν ζητάμε σήμερα να αρχίσουν προσπάθειες δημιουργίας χιονοδρομικού κέντρου στα βουνά μας. Απλά ζητάμε να μην καθυστερήσει η **ανακαίνιση** του καταστήματος της αγοράς, που περιμένουμε να δώσει καινούργιο πρόσωπο στο χωριό μας.

Ελπίζουμε το καλοκαίρι να έχουμε ένα παραδοσιακό ωραίο κατάστημα σε λιθόστρωτη πλατεία, το οποίο να αποτελεί στολίδι της περιοχής και την εκμετάλλευσή του να έχει ένας σωστός επιχειρηματίας.

Παράλληλα είναι απαραίτητο να γίνει, έστω και προσωρινά, μέχρι να συνδυασθεί με την αντικατάσταση του εσωτερικού δικτύου ύδρευσης, η **επιδιόρθωση των εσωτερικών δρόμων** του χωριού ώστε να σταματήσει η καταστροφή των αυτοκινήτων μας και να περπατάμε χωρίς το

Άποψη της Καλοσκοπής από την Ψηλή Ράχη

φόβο να σκοντάψουμε.

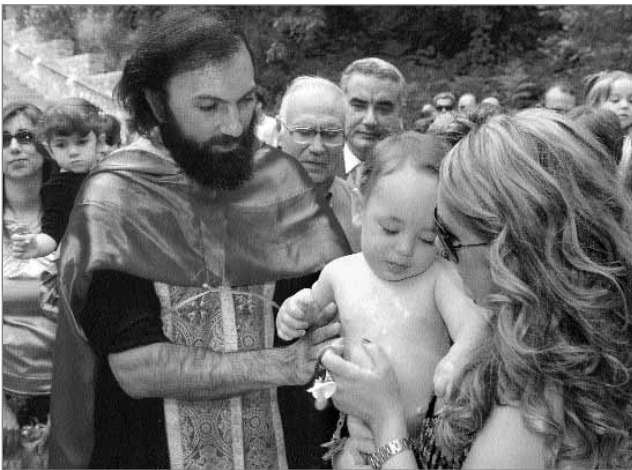
Μνημονεύουμε δύο από τα βασικά έργα που πρέπει να μην καθυστερήσει η εκτέλεσή τους χωρίς να παραβλέπουμε ένα μεγάλο αριθμό εκκρεμοτήτων που περιμένουν τη λύση τους.

Τέλος: Οι ομορφιές του χωριού προσφέρουν ευκαιρίες τουριστικής ανάπτυξης. Οργάνωση και πρόγραμμα χρειάζεται.

Κοσμικά γεγονότα στην Καλοσκοπή...

Το φετινό καλοκαίρι ήταν γεμάτο εκδηλώσεις αλλά και κοσμικά γεγονότα που έδωσαν νέα πνοή στο χωριό μας.

— Στις 9 Ιουλίου ο **Γιάννης** και η **Δέσποινα Αλεξίου** βάπτισαν το γιο τους στο γραφικό εκκλησάκι της Αγίας Ελένης στο Κεφαλόβρυσο και του έδωσαν το όνομα **Δήμος**. Ο γύρω χώρος στολίστηκε με άσπρα και γαλάζια μπαλόνια και η παλιά κολυμπήθρα που είχε χρόνια να δεχθεί παιδιά στολίστηκε με ωραία λουλούδια. Ο καιρός ήταν σύμμαχος στη βάπτιση και οι πολυάριθμοι καλεσμένοι αφού απόλαυσαν το κατασκευτικό μυστήριο από τον πατέρα Συμεών πήγαν στο ξενοδοχείο «Vista» για να γιορτάσουν με τους γονείς το ευχάριστο γεγονός.

Ο περιβάλλον χώρος του ξενοδοχείου μπορούμε να πούμε ότι συναγωνίστηκε επάξια τα ξενοδοχεία της πρωτεύουσας με τα ωραία στολισμένα τραπέζια, τις άσπρες τέντες και την καταπληκτική θέα. Το γλέντι κράτησε μέχρι αργά το απόγευμα με καλό φαγητό και χορό.

Να ζήσει ο **Δήμος**. (Ιδιαίτερες ευχές στη γιαγιά **Φιλίτσα**!)

— Στις 3 Σεπτεμβρίου ο **Παναγιώτης** και η **Μιμή Κυριαζή** βάπτισαν την δεύτερη κορούλα τους και της έδωσαν το όνομα **Σοφία**. Η βάπτιση έγινε στη μητρόπολη της Καλοσκοπής τον «Αη Γιώργη».

Η φωτισμένη και στολισμένη εκκλησία μας γέμισε από τους πολυάριθμους καλεσμένους. Το μυστήριο τελέστηκε από τους πατέρες Χαράλαμπο και Συμεών.

Η παλιά κολυμπήθρα στολίστηκε με ωραία μπουκέτα λουλουδιών, πράσινα και πορτοκαλιά. Τα ίδια χρώματα υπήρχαν σε μπαλόνια και φιόγκους που στόλιζαν το κατηφορικό δρομάκι που οδηγεί στο σπίτι της οικογένειας Κυριαζή.

Εκεί πήγαν οι καλεσμένοι για να γιορτάσουν τη βάπτιση της Σοφίας. Κάτω από τις τεράστιες καρυδιές, τη φορτωμένη με μήλα μηλιά και τις άσπρες τέντες σε ωραία στολισμένα τραπέζια, οι καλεσμένοι απόλαυσαν ένα ωραίο γεύμα και χόρεψαν έως αργά το βράδυ. Να ζήσει η **Σοφία**.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

Από την Αμερική, μας επισκέφθηκαν και πέρασαν μαζί μας τις διακοπές τους οι Δημήτριος Χρηστίδης με τη γυναίκα του Ιωάννα Ζούγγου, ο Γεώργιος Κ. Βλάχος με την Παναγιώτα Ζούγγου καθώς, ο δικηγόρος Αθανάσιος Μαλεβίτσας (Martin) με τη γυναίκα του Ανν, ο Γεώργιος Ζ. Ραπτόπουλος, ο Ιωάννης Ζήκας με τη σύζυγό του, καθώς και η Πίτσα Δ. Κόλλια με τον γιο της Ανδρέα. Έμειναν στο χωριό και επισκεύφθηκαν πολλά μέρη της χώρας μας.

ΤΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΑΙΩΝ

Από το Σιάτλ των ΗΠΑ, μας επισκέφθηκε ο Ηλίας Κατσανιώτης και την Κυριακή 20 Αυγούστου κάλεσε όσους κατάγονται από το σόϊ του Κατσανιωτών (60 άτομα περίπου) και αντάμωσαν στο μεζεδοπωλείο στο Χάνι του Ζαγκανά. Εκεί στο ευχάριστο και δροσερό περιβάλλον τους δόθηκε η ευκαιρία να κουβεντιάσουν, να χορέψουν, να πουν τα αστεία τους και να ευχηθούν για το νέο αντάμωμα του χρόνου.

Από τον όμορφο κήπο της Κατίνας Κ. Βλάχου - Φωτίου.

...Καλοκαιρινές Εκδηλώσεις...

Οι καλοκαιρινές εκδηλώσεις των Συλλόγων του χωριού μας ήταν πολλές και επιτυχείς.

22 Ιουλίου. Ομάδα νέων παιδιών με υπεύθυνο το Νίκο Μπαράκο έκανε μια εκδρομή στον κατάφυτο χώρο της Τράκας.

28 Ιουλίου. «Οι Νερόμυλοι» ήταν το θέμα της ενδιαφέρουσας διάλεξης της αντιπροέδρου συγγραφέων Ρούμελης κ. Μ. Πολυμεροπούλου στην πλατεία του χωριού.

5 Αυγούστου. Παράσταση Καραγκιόζη με θέμα *ο Καραγκιόζης στο Φεγγάρι* δόθηκε από το δημιουργό του «Ελληνικού Θεάτρου Σκιών» Μιχάλη Χατζάκη.

7-12 Αυγούστου. Μια δημιουργική απασχόληση των μικρών παιδιών υπό την επίβλεψη της κ. Εύης Θεοφανίδου. Τα ωραία ζωγραφισμένα κεραμίδια των παιδιών και τα πολύχρωμα ψηφιδωτά θαυμάστηκαν από όλους μας. Αξέχαστη θα μείνει η εκδρομή των μικρών παιδιών στο Μέγα Ρέμα.

11 Αυγούστου. Το Κεφαλόβρυσο είναι τόπος περιπάτου για όλους μας κυρίως τις απογευματινές ώρες. Επιθυμήσαμε λοιπόν στην απογευματινή βόλτα, να κεράσουμε τους χωριανούς μας καφεδάκι, λουκουμάκι και τσίπουρο και καλή συντροφιά. Η Γιούλα Κυριαζή και η Ντίνα Αχλαδά μας έκαναν θεριακλήδικους καφέδες, τα παιδιά γευτήκανε υποβρύχιο ίσως για πρώτη φορά.

12 Αυγούστου. Το πρωί αιμοδοσία χωριανών από την κινητή μονάδα του Νοσοκομείου της Άμφισσας. Όλοι πρέπει να συμμετέχουμε σε τέτοιες προσφορές του Νοσοκομείου. Ευχαριστούμε πολύ τα μέλη της κινητής μονάδας για τη θαυμάσια συμπεριφορά τους.

Αιμοδότες ήταν οι: Νικ. Μπαράκος, Γιώργος Θεοχάρης, Κατ. Χαμηλού, Κων. Κουφός, Άννα Γκίκα Κολλύρη, Παναγ. Κυριαζής, Ελ. Σερέτη, Μαίρη Φακή, Ν. Γεωργίου, Γιάννης Φέξης, Δέσπ. Κυριαζή, Βασ. Ζανή - Χαμηλού, Δέσπ. Καραμπότση - Μπαράκου.

12 Αυγούστου βράδυ. Το καθιερωμένο εδώ και χρόνια και πάντα καλά οργανωμένο πάρτυ της νεολαίας στον ειδικό χώρο της Αγ. Ελένης. Ο κόσμος πολύς και η διασκέδαση ως τις πρωινές ώρες.

13 Αυγούστου. Εγκαίνια της έκθεσης φωτογραφίας και ζωγραφικής των **Στράτου Ακτίδη, Άννας Γκίκα,**

Κατερίνας Ζούργου, Μάριου Πολυχρονιάδη και Χριστίνας Ακτίδη.

Από νωρίς το απόγευμα η πλατεία του χωριού έσφυζε από ζωή. Τα παιδιά με πρωτεργάτη τον Στράτο Ακτίδη ετοίμασαν τα stands για τα έργα τους και ο Γιάννης Μ. Τούμπας την οθόνη για την προβολή του DVD με θέμα την Καλοσκοπή. Ο Σύλλογος της Αθήνας έστησε παζάρι παραδοσιακών προϊόντων. Τραπεζία στολισμένα με ωραία τραπεζομάντιλα γέμισαν με χυλοπίτες, τραχανά, ρίγανη, τσάι καθώς και σπιτικές μαρμελάδες τις οποίες προσέφεραν οι κυρίες Ρόλα Τούμπα, Αλέκα Τσιρώνη, Γιούλα Κυρίτση, Βασιλική Δανιήλ, Αθανασία Κολλύρη και Ανθή Καραγιάννη. Η Βιβή Κυριαζή έφτιαξε και μας προσέφερε ποτό καρυδάκι και η Ζωή Κρανάκη-Πριοβόλου μας πλούτισε το παζάρι μας με χειροποίητα κοσμήματα φτιαγμένα από την ίδια. Το παζάρι μας ήταν μια καλή οικονομική βοήθεια για το Σύνδεσμο.

Στις 7.30 ώρα καθορισμένη για τα εγκαίνια, τα πάντα ήταν έτοιμα.

Μας τίμησαν με την παρουσία τους ο βουλευτής Φωκίδας κ. Ιωάννης Μπούγας, ο Δήμαρχος Γραβιάς κ. Αθ. Μανανάς, ο αντιδήμαρχος Άμφισσας κ. Ιντέρνος, ο δημοτικός σύμβουλος κ. Αθανάσιος Πέτρου, ο Δασάρχης κ. Γ. Κατσαρέλης, η πρόεδρος της Αναπτυξιακής Γραβιάς κ. Αγνή Βέλλιου και άλλοι

Καθ' όλη τη διάρκεια της βραδιάς οι επισκέπτες έβλεπαν τις ομορφιές της Καλοσκοπής στην οθόνη από το DVD του Γιάννη Τούμπα.

Η έκθεση των παιδιών είναι ένα εικαστικό γεγονός που πρώτη φορά γίνεται στο χωριό και η επιτυχία του ήταν τόσο μεγάλη που ζητήθηκε από το σταθμό Star της Λαμίας να το βιντεοσκοπήσει. Αυτό έγινε τη δεύτερη ημέρα της έκθεσης και το video προβλήθηκε στις βραδινές ειδήσεις του Σταθμού.

Πρέπει να συγχαρούμε τα παιδιά και τον εμπνευστή της ιδέας αυτής Στράτο Ακτίδη και να ευχηθούμε να υπάρξουν και άλλες τέτοιες εκδηλώσεις.

14 Αυγούστου. Την παραμονή της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, εψάλη εσπερινός στην εκκλησία της Παναγίας στη Ρούγα, με ιερουργό τον πατέρα Συμεών και ειδική τελετή αρτοκλασίας. Μετά τον εσπερινό ακολούθησε η πατροπαράδοτη διασκέδαση που

οργανώνει ο Σύνδεσμος Λαμίας με δημοτική μουσική και κέρασμα λουκουμιών. Οι δημοτικοί χοροί κράτησαν μέχρι τις 1.30 π.μ. Από εκεί και μετά τα σκήπτρα πήρε η νεολαία.

15 Αυγούστου. Μια ξεχωριστή μέρα αποτελεί ο πανηγυρισμός της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εδώ και πολλά χρόνια. Έτσι και φέτος με τη συμμετοχή πολλών κατοίκων και φίλων γιορτάσαμε με σεμνότητα και λαμπρότητα τη μνήμη της Θεοτόκου. Η Θεία λειτουργία και η τελετή της αρτοκλασίας υπέρ υγείας των μελών του Συλλόγου Λαμίας και των κατοίκων του χωριού μας έδωσε μεγάλη συγκίνηση και φόρτιση στην ψυχή μας.

15 Αυγούστου απόγευμα. Ανώμαλος δρόμος. Τα παιδιά περιμένουν πάντα με αγωνία τον αγώνα αυτό. Έτσι και φέτος ήταν πολλές οι συμμετοχές και απονεμήθηκαν πολλές διακρίσεις.

15 Αυγούστου, βράδυ. Ροκ συναυλία .

Μια ωραία παρέα με **αρχηγό τον Παναγιώτη Ζούγρο** και τους Κατερίνα Ζούγρου, Θέμελη Ρίζο, Λάζαρο Ηλιάδη, Χρόνη Ηλιάδη και Τζουλιάνια Νιάγκου, αποφάσισε να μας διασκεδάσει με ωραία μουσική και τραγούδια στο γήπεδο μπάσκετ, το οποίο είναι ανακαινισμένο από το Σύλλογο «Άγγελος Σίμος». Νέοι, γέροι και παιδιά, όλοι μαζί χαρήκαμε το ωραίο αυτό συγκρότημα. Τους ευχαριστούμε πολύ που αφιλοκεδώς μας διασκεδάσαν.

Κινηματογράφος στην πλατεία.

Πρέπει να συγχαρούμε και να ευχαριστήσουμε τον **Νίκο Μπαράκο** καθώς και όσους βοήθησαν για τις ωραίες βραδιές που πέρασαν τα παιδιά βλέποντας ταινίες στην οθόνη που στήθηκε στην πλατεία.

Πινακίδες που κατατοπίζουν τον επισκέπτη της Καλοσκοπής. Αντικαταστήσαμε την παλιά ταμπέλα στο 51 χλμ. με νέα μεταλλική. Η πινακίδα αυτή είχε προσφερθεί από την **κ. Ε. Σιαφάκα**, η οποία είχε βαφτίσει την Καλοσκοπή «Το μπαλκόνι της Γκιώνας». Επίσης τοποθετήσαμε παραδοσιακού τύπου κατατοπιστικές ταμπέλες στις θέσεις «Σταυρός» και «Γεννήση».

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ - ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

"Καλοσκοπή 2006"

Στα πλαίσια των Πολιτιστικών Εκδηλώσεων του Συνδέσμου "Αγία Τριάς" στις 14 Αυγούστου 2006, στην πλατεία του άλλοτε Δημοτικού Σχολείου του χωριού,

Από τον εκθεσιακό χώρο. Φωτογραφία Στράτος Ακτιδής.

στήθηκε έκθεση ζωγραφικής - φωτογραφίας συνοδευόμενη από προβολή ηλεκτρονικής φωτογραφίας (dvd).

Αυτή τη φορά πρωτοστάτησαν οι νέοι, τα καινούρια βλαστάρια, που με την ενεργητικότητα και το ταλέντο τους έδωσαν ένα διαφορετικό τόνο στο χώρο της εκκλησίας του χωριού. Τη χρωμάτισαν με την παρουσία τους και έδωσαν γεύση τέχνης και παράδοσης. Με τα έργα τους απευθύνθηκαν σε όλους όσους ζούν τη ζωή με τις αισθήσεις τους και νιώθουν την πληρότητα και το μεγαλείο των στιγμών της.

Η αρμονία σχημάτων, όγκων, χρωμάτων και οι αντιθέσεις της ζωής και της φύσης αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης και δημιουργίας.

Τα έντονα χρώματα, οι αντιθέσεις, οι απλές και παχιές γραμμές, οι ασπρόμαυρες και χρωματιστές φιγούρες κυριαρχούσαν στην έκφραση των αισθημάτων των νέων. Ήταν μια εικαστική οπτική της πλατείας, του Πολιτιστικού Κέντρου που πρόβαλε τους νέους καλλιτέχνες, κοσμούσε το χώρο και έδινε πνοή αισιοδοξίας για το μέλλον.

Η ομάδα των νέων ήταν:

Η **Χριστίνα Ακτιδή**, γεννήθηκε στην Αθήνα, απόφοιτος της ελληνογαλλικής σχολής 'Saint Jozef'. Το πάθος της για τη ζωγραφική την ελκύει τόσο που έρχεται 4η στη Σχολή Καλών Τεχνών το

2005, ενώ είναι φοιτήτρια της Σχολής Διοίκησης Επιχειρήσεων του ΤΕΙ Χαλκίδας. Είναι η πρώτη της ομαδική έκθεση ζωγραφικής. Τα έργα της είναι γυναικεία γυμνά ασπρόμαυρα και νεκρή φύση. Τίτλος "Γυναίκα και νεκρή φύση".

Ο **Στράτος Ακτιδής**, γεννήθηκε το 1980, απόφοιτος της φωτογραφικής ακαδημίας Leica. Από το 1988 εργάζεται στο εργαστήριο φωτογραφίας και ψηφιακής επεξεργασίας εικόνας Photolab. Το πάθος του είναι η ταξιδιωτική φωτογραφία και στόχος του η γνωριμία της ελληνικής γής. Έργο του το φωτογραφικό λεύκωμα "Η Ορεινή Γκιώνα" το 2006. Τίτλος "Βουβό Τοπίο", γιατί όπως εξηγεί ο ίδιος στις φωτογραφίες του δεν υπάρχουν πρόσωπα που να κινούνται και να εκφράζονται.

Η **Άννα Γκίκα-Κολλύρη**, γεννήθηκε στην Αίγινα. Σπουδάζει φωτογραφία στη Σχολή Φωτογραφίας Focus και σκηνοθεσία στη Σχολή Κινηματογράφου "Ευγενία Χατζίκου". Συμμετέχει στο φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους της Δράμας και σε ομαδικές εκθέσεις στη Θεσ/νίκη και σε άλλες πόλεις. Τίτλος των φωτογραφιών, που δουλεύει τρία χρόνια τώρα, είναι "Μορφές σκαλισμένες από ήλιο και αέρα", στις οποίες την παρασύρει το συναίσθημα της στιγμής όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η ίδια.

Η **Κατερίνα Ζούγρου**, γεννήθηκε στην Αθήνα, απόφοιτος του τμήματος Φωτογραφίας του ΤΕΙ Αθηνών, παράλληλα παρακολουθεί μαθήματα Γραφιστικής στην ίδια σχολή. Συμμετέχει σε ελληνικό διαγωνισμό Φωτογραφίας και βραβεύεται. Τίτλος των φωτογραφιών της "Οι Εποχές του Κόσμου". Όπως λέει η ίδια, εμπνέεται από τα συναισθήματα και τις εμπειρίες που τις προσφέρει η ζωή και μέσα από τα έργα της θέλει να παρουσιάζει την Κατερίνα Ζούγρου στους χωριανούς της.

Ο **Μάριος Πολυχρονιάδης**, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978, απόφοιτος Πειραματικού Σχολείου του Πανεπιστημίου Αθηνών και της Ανωτέρας Σχολής Καλών Τεχνών (ΑΣΚΤ) με διακριτική θέση. Από το 2001 συμμετέχει σε ομαδικές εκθέσεις, το 2004 κάνει την πρώτη του ατομική έκθεση. Στα έργα του κυριαρχεί ο Συμβολισμός με Σουρρεαλιστικές τάσεις σχολιάζει ο ίδιος. Τίτλος της ζωγραφικής του "Πρόσωπα και γυμνά".

Ο **Γιάννης Τούμπας**, γεννήθηκε το 1963. Από το 1989 ασχολείται επαγγελματικά με φωτογραφία και video. Κινηματογραφεί τουριστικά ντοκυμαντέρ και τηλεοπτικές εκπομπές καναλιών. Παρακολουθεί σεμινάρια λήψης ψηφιακού video και επεξεργασίας εικόνας στο εργαστήριο του Δ. Γεωργακόπουλου και το 2005 δημιουργεί DVD επηρεασμένος από το χωριό, με τοπία της Γκιώνας και εικόνες της Καλοσκοπής. Τίτλος του έργου του "Εικόνες και ήχος". Όπως σχολιάζει ο ίδιος, παρουσιάζει το χωριό από όλες τις οπτικές του γωνίες (μέσα, με τα σοκάκια, τα σπίτια, τα εσωτερικά σπιτιών και του Πολιτιστικού Κέντρου, με τις εκκλησίες του Άη-Γιώργη και της Παναγίας, τις καμινάδες, τη φύση χειμώνα - καλοκαίρι και έξω με τα ξωκλήσια, τα γεφύρια και τοπία της Γκιώνας).

Αυτοί λοιπόν οι νέοι καλλιτέχνες, παίζοντας με τα χρώματα, την ψυχή και τον ήλιο, φώτισαν την πλατεία του Αη-Γιώργη, πρόβαλαν το χώρο και το χωριό σε μας και στους ξένους και έδειξαν τις δυνάμεις τους. Τους αξίζουν συγχαρητήρια και ευχές για ανώτερη προβολή και σταδιοδρομία.

Η Κουκουβίστα, νιώθει περήφανη γι'αυτούς και ελπίζω στο μέλλον, η πλατεία να καθιερωθεί ως μόνιμος εικαστικός χώρος. **Βασιλεία Κυρίτση**

Ε Π Ι Τ Υ Χ Ι Ε Σ Ν Ε Ω Ν

Η **Γεωργιάνα Παντίδου** κόρη της Αλέκας Σπέντζου και εγγονή της Άννας Χρηστίδη (Καμπέτσου) πέρασε στο τμήμα Μοριακής Βιολογίας και Γενετικής του Πανεπιστημίου Θράκης.

Η **Χριστίνα Ιωάννου Μαλιβίτση** πέτυχε στην Παιδαγωγική Ακαδημία Πατρών.

Ο **Μάριος Ευθ. Τριανταφύλλου** πέτυχε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Πειραιά.

Ο **Χρήστος Ευθ. Τριανταφύλλου** πέτυχε στο τμήμα Λογιστικής ΤΕΙ Σερρών.

Η **Ευτέρπη Τσιμπόνα**, κόρη της Μαρίας Γ. Πλατανιά, πέτυχε στο Οικον. Παν./μιο, τμήμα Χρηματοοικονομικών.

Στους επιτυχόντες εκφράζουμε θερμά συγχαρητήρια και παρακαλούμε όσοι άλλοι χωριανοί έχουν πετύχει σε ανώτερες σχολές, να το γνωστοποιήσουν στο τηλέφωνο ή στο fax του Συνδέσμου δίνοντας το ονοματεπώνυμο καθώς και τη σχολή που πέτυχαν, ώστε να το δημοσιεύσουμε στο επόμενο τεύχος.

Η ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΟΥ ΑΗ-ΓΙΩΡΓΗ

γράφει η *Βασιλεία Κυρίτση*

Ιδιαίτερη, ξεχωριστή και επαινετέα είναι η πράξη της οικογένειας **Γεωργίου & Ιωάννας Α. Πριοβόλου**, η οποία είναι χορηγός του έργου της αγιογράφησης της εκκλησίας του πολιούχου Αη Γιώργη. Μεγάλο μέρος των επιφανειών έχει αγιογραφηθεί και αναμένεται η ολοκλήρωση τους επόμενους μήνες. Αγιογραφία είναι η τέχνη, η οποία δεν αποβλέπει μόνο σε αισθητικό σκοπό αλλά στην κατάρτιση της πνευματικότητας του ανθρώπου και στην ψυχική καλλιέργεια του χριστιανού. Τα είδη της είναι η τοιχογραφία, η φορητή εικόνα, η μικρογραφία και το ψηφιδωτό. Το Άγιο Όρος διαδίδει την αγιογραφία σε όλη την Ελλάδα, και η αγιορείτικη αγιογραφική τέχνη, μένει ως βάση της αγιογραφίας της Ορθοδοξίας μέχρι την Ελληνική Επανάσταση, σε όλη τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας.

Ο ρόλος του αγιογράφου είναι ξεχωριστός.

Δε ζωγραφίζει απλώς τα θρησκευτικά θέματα, αλλά μετέχει και ο ίδιος στο αγιαστικό έργο της εκκλησίας, έχει πνευματικό αξίωμα και εκτελεί πνευματική διακονία, νηστεύοντας επί σαράντα (40) ημέρες και απομονώνοντας τον εαυτό του από τα επίγεια κατά την παράδοση. Οι θρησκευτικές σκηνές και συνθέσεις ακολουθούν πιστά τα ιερά κείμενα και οι μορφές των προσώπων προσαρμόζονται στα πρότυπα της παράδοσης.

Την αυθεντική Βυζαντινή αγιογραφία αναβιώνει ο Φώτης Κόντογλου στα ίχνη του οποίου είναι και ο αγιογράφος, Νικόλαος Κα-

γκαράς, ο οποίος είναι μαθητής του και σ' αυτόν ανετέθη από την οικογένεια η αγιογράφηση. Σύμφωνα με τις πληροφορίες μου από ηλικιωμένους, ο παλιός Αη-Γιώργης δεν είχε αγιογράφηση γι' αυτό και το 1912 οι ξενιτεμένοι Κουκουβιστιανοί στις Η.Π.Α. παρήγγειλαν στο Άγιο Όρος τις μεγάλες εικόνες του τέμπλου για να τον κοσμήσουν, οι οποίες και σώζονται. Ξεκινώντας ο αγιογράφος από το ιερό αναπαριστά την Παναγία την Πλατυτέρα ή Βρεφοκρατούσα με το Χριστό στην αγκαλιά της.

Ο θόλος του ναού είναι χωρισμένος σε 9 ζώνες οι οποίες χωρίζονται με πλαίσιο.

Στο κέντρο μέσα σε κύκλο "Ο Χριστός ευλογών" και στην άλλη επιφάνεια η Ανάληψη.

Ακολουθούν οι 2 ζώνες αριστερά, η Υπαπαντή, δεξιά η Ανάσταση, η Βάφτιση, η Σταύρωση, η Προδοσία, η Μεταμόρφωση, η Βαϊοφόρος και η Ανάσταση του Λαζάρου

Στο κέντρο (επειδή είναι μονόριχτη βασιλική), ο Παντοκράτων που ευλογεί.

Στα τριγωνικά μέτωπα των τόξων παρίσταται φυσικός διάκοσμος και στη μέση οι άγιοι αρχίζοντας από το ιερό, Άγιος Νεκτάριος, Άγιος Ιωάννης, Άγιος Πέτρος, Άγιος Παύλος, Άγιος Ευθύμιος, Άγιος Θεόφιλος.

Τα χρώματα των τοιχογρα-

Η ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Από τις εικόνες της αγιογράφησης που γίνεται με δαπάνες της οικογένειας **Γεωργίου & Ιωάννας Αρ. Πριοβόλου**. Η προσφορά είναι μεγάλη για την εκκλησία μας και το χωριό μας. Γι' αυτό θα επανέλθουμε στο επόμενο τεύχος με την ολοκλήρωση του έργου.

φιών είναι έντονα, οι μορφές των προσώπων ήρεμες, γαλήνιες, απλές, παραστατικές και ο φόντος στα χρώματα του κεραμιδι, όπως αρμόζουν στη βυζαντινή τεχνοτροπία.

Με την ελπίδα ότι, ο αγιογράφος μας θα συνεχίσει τη σωστή και επιμελημένη εργασία του, ακολουθώντας τα βήματα της ευλάβειας και αγιοσύνης των παλαιότερων, περιμένουμε να καμαρώσουμε την εκκλησία μας.

πηγές :

- 1) Λεξικό του Ήλιου, τ.1 λήμμα αγιογραφία, Αθήνα 1952,
- 2) Μεγάλη εγκυκλοπαίδεια ΓΙΟΒΑΝΗ, Αθήνα 1982,
- 3) Χρ. Λευκαδίτης, μαρτυρία.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο **Θεμ. Κορνάκος** και η **Λίλα Πατσιάδου** απέκτησαν το πρώτο τους παιδί και είναι κοριτσάκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Στις 9 Σεπτεμβρίου στο παρεκκλήσι των αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης στην Πολιτεία Τέννις Κλάμπ ο **Κωνσταντίνος** και η **Μαρί Έλεν Αντωνίου** βάπτισαν το αγοράκι τους δίνοντάς του το όνομα του παππού **Χαράλαμπος**. Νονός ήταν ο **Ηλίας Χαρ. Αντωνίου**.

— Ο **Κων. Κατσάνος** και η **Ευανθία Χαμηλού**, βάπτισαν την πρωτότοκη κόρη τους, στο ναό

του Αγίου Λουκά Λαμίας και της έδωσαν το όνομα **Λυδία**. Το μυστήριο ακολούθησε δεξίωση στο εξοχικό κέντρο «Μπασιάκου» (Λιανοκλάδι).

— Ο **Βασίλης** και η **Μαρία Βελέντζα** (κόρη της Ευθυμίας Μαλιβίτση Τσαρτσάλη) βάπτισαν στις 27/8/2006 το αγοράκι τους στο ιερό ναό Αγ. Γεωργίου Γοργοπόταμου και του έδωσαν το όνομα **Νικόλαος**. Ακολούθησε δεξίωση στο κέντρο «Έχει ο Θεός» στον Γοργοπόταμο.

— Το Σάββατο 16/9 στον Ιερό Ναό Αγίου Αιμιλιανού Λ. Σκουζέ, ο **Φώτης** και η **Γεωργία Βλάχου** βάπτισαν το αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα **Κωνσταντίνος**. Νονά η Σοφία Μαρκάτου.

ΓΑΜΟΙ

— Στις 2 Απριλίου στο Grantz της Αυστρίας έγινε ο γάμος της **Στέλλας Βασ. Τσιρώνη** με τον **Berharnt Srelte**, αρχαιολόγοι στο επάγγελμα, κάτοικοι Αυστρίας.

— Στις 15 Ιουλίου στον Αγ. Νικόλαο Σιάτιστας Κοζάνης τέλεσαν τους γάμους τους ο **Κώστας Γκάτσας** και η **Ελένη Μοσχονησιώτη** (κόρη της Ντίνας Ανδρ. Τριανταφύλλου).

— Στις 2 Σεπτεμβρίου στον Ιερό Ναό της Κοίμησης Θεοτόκου στην Αργυρούπολη έγινε ο γάμος του **Χρήστου Τζαβαλά** με την **Ελένη Γεωργίου Λίτσου**.

— Στις 16 Σεπτεμβρίου στον Ιερό Ναό Αγίου Παντελεήμονα Καμένων Βούρλων έγινε ο γάμος του **Σίμου Αποστόλου** (γιος Ευαγγ. Μώρη) με την **Γιάννα Γιάννη**. Ακολούθησε δεξίωση στο χωριό Καινούργιο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΑΘ. ΚΟΛΛΙΑΣ (1915-2006)

Έφυγε από κοντά μας ένας δικός μας άνθρωπος. Ο Ευθύμιος Αθ. Κόλλιας (Καλοθανάσης). Ο αξέχαστος Θύμιος είχε γεννηθεί στο χωριό το 1915 και είχε παντρευτεί την Ασήμω Γ. Τούμπα με την οποία απέκτησε δύο παιδιά τον Γιώργο και την Αθανασία, τη φροντίδα της οποίας δέχθηκε τα τελευταία χρόνια της ζωής του.

Είχε λάβει μέρος στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο και με τη λήξη του βρέθηκε στο χωριό μας και πέρασε όλες τις αγωνίες της κατοχής κοντά στους χωριανούς και τους συγγενείς. Μετά τον εμφύλιο εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και σταδιοδρόμησε στην υπηρεσία των ΚΤΕΛ απ' όπου και συνταξιοδοτήθηκε.

Πρόκειται για συμπατριώτη που στάθηκε δίπλα σε χωριανούς και φίλους και βοηθούσε αλόγιστα σε κάθε δυσκολία. Έκανε ότι περνούσε από το χέρι του για να συμπαρασταθεί. Είχε μεγάλη αντοχή και πρωτοστάτησε στην εγκατάσταση χωριανών μας στην Λούτσα. Ξεχείλιζε από καλοσύνη και αγάπη.

Θύμιο θα σε θυμόμαστε για πάντα.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ Ε. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ 1915-2006

Στις 6/9 απεβίωσε και ενταφιάστηκε στην Λαμία ο δικηγόρος Ζαχ. Ραπτόπουλος. Ο αλθρομόνητος Ζαχαρίας είχε γεννηθεί στην Κουκουβίστα το 1915 και τα πρώτα του γράμματα τα έμαθε από τον μεγάλο παιδαγωγό Γιάννη Λάιο.

Τελείωσε το Γυμνάσιο στη Λαμία και το 1932 πέτυχε στη Νομική Σχολή Αθηνών. Από το 1942 μέχρι την ηλικία των 85 ετών άσκησε με μεγάλη επιτυχία το επάγγελμα του δικηγόρου στη Λαμία.

Ενταγμένος στο ΕΑΜ συμμετείχε ενεργά στον αγώνα κατά των στρατευμάτων κατοχής και για τη δράση του αυτή φυλακίστηκε στη Λαμία και στο στρατόπεδο Χαϊδαρίου.

Παράλληλα με τη δικηγορία, μετά την απελευθέρωση ανέπτυξε αξιόλογη δραστηριότητα ως υπεύθυνος της ΕΔΑ για τη δημοκρατία. Για τους αγώνες του αυτούς οδηγήθηκε σε τόπους εξορίας (Μακρόνησο, Αϊ Στράτη, Μούδο κ.λπ.). Στην περίοδο της χούντας είχε οδηγηθεί για μεγάλο διάστημα στη Γιάρο, γιατί θεωρήθηκε επικίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια.

Ήταν παντρεμένος με τη Δέσποινα Αναστασίου με την οποία απέκτησαν τρία παιδιά (τον πρόεδρο του Συλλόγου Λαμίας Ηρακλή και την Βιβή Κυριαζή μέλος του Συνδέσμου μας, και τον Ευάγγελο).

Η παρουσία του στο χωριό ήταν συνεχής και πολλές φορές συμπαραστάθηκε στην κοινότητα ως δικηγόρος κατά την διεκδίκηση των λιβαδιών μας.

Την εξόδιο ακολουθία του άξιου τέκνου της Κουκουβίστας και της Λαμίας παρακολούθησε σύσσωμος ο λαός της περιοχής, οι δε Τάσος Χρόνος, οργανωτής ΚΚΕ Λαμίας, η Αικατερίνη Τσέλιου, εκπρόσωπος δικηγορικού Συλλόγου Λαμίας και ο Αναργ. Μούσας εκ μέρους των αντιστασιακών, εξεφώνησαν αποχαιρετιστήριους λόγους.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΣΦΙΤΣΩΡΗΣ
(1952-2006)

Ξαφνικά και στην ηλικία των 54 ετών πέθανε στις 17.6.2006 στην Αθήνα. Ήταν γιος του Κώστα Σφετσώρη ή Σφισώρη και της Κούλας. Γεννήθηκε στη Λαμία στις 21.4.1952 και μεγάλωσε από μικρός στην Καλοσκοπή την οποία αγαπούσε και ανέβαινε πολύ τακτικά. Την ημέρα δε που πέθανε ετοιμαζόταν να πάει στην Κουκουβίστα. Ήταν πτυχιούχος ανώτατης εμπορικής Σχολής και εργαζόταν στην Αθήνα. Ενταφιάστηκε στη Σωτήρω για να βρίσκεται κοντά στο χωριό που τόσο αγαπούσε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝ. ΛΑΪΟΣ
1910-2006

Ο Γεώργιος Γιάννη Λάιος γεννήθηκε στο Σερνικάκι Φωκίδας το 1910. Γιος του δάσκαλου Γιάννη Λαΐου και της Αγγελικής Κόλλια. Σε νεαρή ηλικία νυμφεύθηκε την Αθηνά Μακελλαρίδου και απέκτησαν δυο παιδιά. Μετά από σπουδές έγινε μηχανικός στον ΟΤΕ. Στην υπηρεσία του οποίου πρόσφερε έργο όταν μετά τον πόλεμο και επικεφαλής του καλωδιακού πλοίου Θαλής ο Μιλήσιος ταξίδευε ποντίζοντας καλώδια και δημιουργώντας τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ των νησιών και της ηπειρωτικής χώρας.

Πέθανε πλήρης ημερών, αφήνοντας στα παιδιά, στα εγγόνια και στα δισέγγονα, καθώς και στους φίλους του την ανάμνηση του καλλιεργημένου και πάντα ελεύθερου πνεύματός του, την καλωσύνη και τη μεγάλη του εντιμότητα.

Δεν ξεχνούσε την Κουκουβίστα

που επισκεπτόταν όσο συχνά μπορούσε και πάντα ήθελε να ενημερώνεται για τα νέα της από την εφημερίδα του Συνδέσμου μας.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ι. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ
(1922-2006)

Απεβίωσε και ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο του Χαλανδρίου η Αικατ. Ι. Κωστούρου. Η αλησμόνητη Αικατερίνη είχε γεννηθεί στα Ανώγεια της Κρήτης, παντρεύτηκε τον χωριανό μας Ιωάννη Νικ. Κωστούρο και έγιναν ένα ταιριαστό ζευγάρι. Απέκτησαν δε δυο παιδιά τη Μαρία και το Νίκο. Σημειώνουμε ότι ο αγαπητός μας Γιάννης έχει προσφέρει για πολλά χρόνια υπηρεσίες στο Σύνδεσμό μας, ως γενικός Γραμματέας με πολύ καλά αποτελέσματα.

Η μεταστάσα ήταν εξαιρετική μάνα και νοικοκυρά. Η αγάπη της δε για το χωριό μας ήταν μεγάλη.

ΜΝΗΜΗ
ΕΠΑΜΕΙΜΩΝΔΑ ΜΩΡΙΚΗ

Η εταιρεία «Μωρικής - Ραπτόπουλος ΟΕ» Εμπόριο Ξυλείας, Λαμία, προσέφερε στο Σύνδεσμό μας την Ξυλεία για τις πινακίδες που τοποθετήθηκαν στις δυο εισόδους του χωριού μας με χαραγμένες τις ενδείξεις «Προς Καλοσκοπή». Η προσφορά έγινε στη μνήμη του ιδρυτή της Επαμειμώνδα Μωρική που απεβίωσε πρόσφατα. Ευχαριστούμε την εταιρεία και ευχόμαστε ο Θεός να κατατάξει μεταξύ δικαίων τον εκλιπόντα διότι δίκαιος και αγαθός ήταν ο βίος του.

Από το Λιθόπυργο ... στην Αμερική

Τη φωτογραφία του εικονιζόμενου μας την έδωσε η ανιψιά του Αθαν. Φουσέκη - Κόλλια με την πληροφορία ότι είναι ο αδελφός της γιαγιάς της Καλοθανάσaiνας, ο Νίκος Μώρης. Το μόνο που ήξερε για το θείο της ήταν ότι το 1912 μαζί με τον αδελφό του Θύμιο άλλαξαν πατρίδα και αναζήτησαν καλύτερη τύχη στη μακρινή Αμερική, από εκείνη που τους είχε καθλώσει στην Κουκουβίστα.

Το θέμα άρχισε να μας κεντρίζει το ενδιαφέρον και για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθήκαμε στο «νεότερο» ανιψιό, που παρά τα 92του χρόνια, κουβαλάει ζωντανές αναμνήσεις από την παλιά Κουκουβίστα. Τηλεφωνήσαμε στο Γιώργο Παν. Μώρη που μένει στη Θεσσαλονίκη και για τους δυο θείους του μας είπε τα εξής:

Η αφορμή που έριξαν μαύρη πέτρα πίσω οι δυο θειοί του ήταν ένα ατύχημα που συνέβη στην οικογένεια Παναγιώτη Ξεστρούπα, Ευθύμιο Αρκούδα, Μόρφω Παπαγεωργίου, Παναγιού Καλοθανάση, ήταν το γκρέ-

μισμα της χωμάτινης στέγης του μαντριού (μαντρί), ύστερα από καταρρακτώδη βροχή που έπεσε στο Λιθόπυργο και είχε ως συνέπεια να πλακωθούν και να ψοφίσουν τα 1000 περίπου γίδια που ήταν η περιουσία της οικογένειας Μώρη. Έτσι τα νέα παιδιά που μόλις τότε είχαν απολυθεί από το στρατό πήραν την απόφαση και πέρασαν τις πύλες του Νέου Κόσμου.

Για το πού ριζωσαν οι ονειροπόλοι αδελφοί στη μακρινή χώρα δεν γνώριζε πολλά. Ήξερε όμως ότι έστησαν τα σπίτια τους και δημιούργησαν οικογένειες, με ελληνικής καταγωγής γυναίκες από την περιοχή του Βόλου. Όμως δεν είχε πληροφορίες αν εργάστηκαν σε εστιατόρια ή τις γραμμές των τρένων και βοήθησαν στη δημιουργία της μεγάλης χώρας που σήμερα είμαστε περήφανοι για τα πανεπιστήμιά της.

Δεν είναι όμως μόνο οι αδελφοί Μώρη που μετανάστευσαν στην φιλόξενη Αμερική. Πολλοί χωριανοί αναζήτησαν στα ξένα ένα μέλλον χωρίς όνειρα. Από τις διηγήσεις αυτών που επέστρεψαν είχαμε ακούσει για την αβεβαιότητα και τον τρόπο ένταξής τους στη νέα χώρα, για τους φόβους, τις χαρές και τις λύπες αλλά και τον αγώνα που έκαναν να διατηρήσουν τα έθιμά μας, τη γλώσσα, τη θρησκεία μας και προπαντός να πλουτίσουν, με σκοπό να κάνουν καμιά **δωρεά στο χωριό και να παντρέψουν τις άγαμες αδελφές τους**. Μεταξύ μας υπάρχουν πολλοί ακόμη που επέστρεψαν με νοσταλγία από το Σιάτλ ή το Κολοράντο και παρακαλούμε να μας διηγηθούν τις αναμνήσεις τους γιατί η μετανάστευση αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας των τελευταίων ετών του χωριού μας. Οι πληροφορίες τους θα μας είναι πολύτιμες. Περιμένουμε τη βοήθεια του Ηλία Κ. Κατσανιώτη και του γηραιού Γεωργίου Ι. Ραπτοπούλου που τελευταία μας έχει ξεχάσει.

Οι καριές μας θα μείνουν ατίναχτες...

Οι καριές μας (καρυδιές) που φέτος, είναι φορτωμένες με καρύδια, θα μείνουν ατίναχτες, διότι εκτός που δεν υπάρχουν νέοι να ανεβούν κρατώντας τον λούρο, για να τινάζουν τα κλωνάρια τους, είναι δύσκολη, σχεδόν αδύνατη η περισυλλογή τους, επειδή τα όχτια και τα χωράφια είναι γεμάτα από χόρτα (βάτα, γκουρμπένια κ.λπ.) και τα καρύδια πέφτοντας χάνονται μέσα σ' αυτά.

Έτσι, φοβούμαστε ότι οι καρυδιές μας θα ακολουθήσουν την τύχη της εξαφάνισης που είχαν οι δαμασκηνιές και οι μπαρδακές που χρόνια μας συντηρούσαν με τα ωραία φρούτα τους, χωρίς ραντίσματα, λιπάσματα και εντομοκτόνα.

Γιατί να χαθούν τελικώς τα εξαιρετα αυτά δένδρα που για το χωριό μας είναι πραγματικά μνημεία και συνδεμένα με τη ζωή μας;

Για να προλάβουμε την εξαφάνισή τους σωστό θα ήταν να μπολιάσουμε την άνοιξη τις άφρονες κορομηλιές, που φέτος ήταν φορτωμένες με κορόμηλα και όσοι τα έκαναν μαρμελάδα είναι πολύ ευχαριστημένοι, με μπαρδακιές ή δαμασκηνιές και να ρωτήσουμε τους γεωπόνους πώς μπορούμε να βοηθήσουμε τις καρυδιές γιατί κινδυνεύουν από φυλλοξήρα.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	€		€
384 Δεστούνη Αλεξίου Αλέξανδρος (Καναδάς) στη μνήμη του πατέρα της Αθ. Αλεξίου και Ιωάννη Κέμου . . .	.40	410 Χαμηλός Δημήτριος	.20
385 Νίκος και Μαρία Δανιήλ στη μνήμη του αδελφού της Βασίλη Δανιήλ	100	411 Παπανικολάου Γεώργιος (Λειβαδιά)	.20
386 Πασσαλής Εθύμιος (Λαμία)	15	412 Δανιήλ Ποδάρα Παναγιώτα	.20
387 Χαμηλός Απόστολος στη μνήμη Μπάμπη Σφετσώρη	.50	413 Τσίγα - Κοκκίνου Κική στη μνήμη Κυριάκου Γκιουλβαξιώτη	.54
388 Χαμηλός Ευθύμιος του Ιωάννη στη μνήμη Μπάμπη Σφετσώρη	.50	414 Οικογένεια Χασιακού Γεωργίας στη μνήμη του ιερέως Παναγ. Χασιακού	.50
389 Πριόβολος Γεώργιος του Αριστ.	.50	415 Μαλιβίτσης Δήμος στη μνήμη του πατέρα του Αθαν. Μαλιβίτση (Θεσ/νίκη)	.20
391 Γεώργιος και Ιωάννα Βλάχου	100	416 Φίκα Βασιλική στη μνήμη του πατέρα της Νικολάου Φίκα	.40
392 Παπαγεωργίου Δημήτριος	.20	417 Αχλαδά Παππά Μαρία (Αυστραλία) στη μνήμη του συζύγου της	.20
397 Άρης και Ευθυμία Δανιήλ στη μνήμη Μπάμπη Σφετσώρη	.40	418 Αχλαδάς Νίκος (Λαμία) στη μνήμη των γονέων του	15
398 Μαντά Μόρφω στη μνήμη Γεωργίου Μαντά	.50	419 Κουλουμπής Μιχάλης (Λειβαδιά)	.30
399 Ζήσιμος Αριστοτέλης (Δαύλεια)	.30	420 Χρηστίδης Παύλος (ΗΠΑ) στη μνήμη της Αναστασίας Ταξ. Γκαβαλίνη	.74
400 Καραϊσκου Μεμένιου Αθανασία (Παλαμάς Καρδίτσας)	.10	421 Χριστίδη Δημήτριος και Γιώτας (ΗΠΑ) στη μνήμη των γονέων τους	.74
401 Φίκας Περικλής στη μνήμη του πατέρα του	.50	422 Κωστούρος Ιωάννης του Νικ. στη μνήμη της συζύγου του Αικατερίνης	.50
402 Τσέας Πέτρος και Λίτσου Ασημίνα	.30	423 Τζαμτζή Βούλα στη μνήμη της νύφης της Αικατερίνης Κωστούρου	.50
403 Κόλλια Πίτσα στη μνήμη της Ευσταθίας Τσαντέ . . .	.25	425 Κατσανιώτης Ηλίας του Κ. (ΗΠΑ)	.350
404 Κωστή Ραπτοπούλου Σοφία	.20	427 Πριόβολου Αφροδίτη	.20
405 Λεβέντη Καίτη (Θεσ/νίκη) στη μνήμη των γονέων της και του αδελφού της Δήμου Μπουκουβάλα	.40	428 Οικογένειες Χαμηλού Βασ. & Τσιριμώννα Κ. στη μνήμη Αικατ. Κωστούρου	.50
406 Καρυωτάκη Ευθυμία	.20		
407 Φίκα Ελένη στη μνήμη των αδελφών της	.20		
409 Αδάμ Ελένη (Λειβαδιά)	.20		

ΠΛΟΥΣΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Παλιές φωτογραφίες με προορισμό τα ασφαλή χέρια του Συνδέσμου μας έστειλαν από το προσωπικό τους αρχείο, ο **Γεώργιος Αριστ. Πριόβολος** και ο **Γεώργιος Χαραλάμπους** (Χαϊλέρης). Οι φωτογραφίες είναι προηγουμένων δεκαετιών, οι περισσότερες μάλιστα προ του 1940 και παρουσιάζουν εξαιρετικό ενδιαφέρον γιατί είναι πραγματικά ιστορικά ντοκουμέντα. Έτσι και με τις τωρινές συναντήσεις των νέων φωτογράφων (οι οποίες πρέπει να γίνονται κάθε χρόνο), αποκτά ο Σύνδεσμος και ένα αρχείο από το χθές και το σήμερα για το αύριο. Χτίζεται μια ωραία δουλειά και αυτό είναι που μας συγκινεί.

ΓΚΙΩΝΑ, ΤΟ ΠΛΗΓΩΜΕΝΟ ΒΟΥΝΟ

Οι πληγές από τη λειτουργία των λατομείων για την εξώρυξη του βωξίτη στις πλαγιές των βουνών μας είναι βαθιές. Ολόκληρη η περιοχή της Γκιώνας κινδυνεύει να μετατραπεί σε νταμάρι.

Το σοβαρό αυτό πρόβλημα εκθέτει με επιστολή του ο Ορειβατικός Σύλλογος Αθηνών που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ της 4.7.06 και έχει ως εξής:

«Σαν να μην έφταναν οι πληγές απ' τους βωξίτες, το εκτεταμένο αυτό εξορυκτικό πεδίο, σαν να μην αρκούσαν οι αλλοιώσεις από τα αδρανή υλικά και τους εγκαταλειμμένους δρόμους στο πουθενά, σήμερα η καταστροφική πορεία ολοκληρώνεται.

«Η Γκιώνα είναι το πιο χαρακτηριστικό λεηλατημένο βουνό της πατρίδας μας», λέει ο Κώστας Τσιβελέκας, πρόεδρος του Αθηναϊκού Ορειβατικού Συλλόγου.

«Εν προκειμένω, μια δυσάρεστη όσο και οδυνητήρή έκπληξη περίμενε μέλη της ορειβατικής μας οικογένειας σε πρόσφατη ανάβασή τους στο βουνό, όταν αντίκρισαν μηχανήματα βαρέως τύπου, μπουλντόζες και άλλα, να κατατρώνουν το παραδοσιακό μονοπάτι (και ευρωπαϊκό Ε4), να ξεριζώνουν αιω-

νόβια δάση ελάτης και τόννοι μπάζα να συσσωρεύονται εκατέρωθεν της διάνοιξης (η κλίση του εδάφους μεγάλη), να σχίζουν το μοναδικό οικοσύστημα της Γκιώνας με κατεύθυνση τον πυρήνα του στη θέση Βαθιά Λάκκα. Τι πράγματι να υποθέσουν, ποια αναγκαιότητα ώθησε το κασταστροφικό αυτό χέρι, ποια αρρωστημένα μυαλά συνέλαβαν το σχέδιο αυτό του αφανισμού του ιστορικού όρους. Ο κυνικός κόσμος της αρπαχτής αποθρασύνθηκε πλήρως, πέρασε πλέον στο χώρο των βουνών.

Σε κάθε περίπτωση τα ερωτήματα μένουν: Είναι σε γνώση του δασάρχη της Γκιώνας η συντελούμενη καταστροφή; Γνωρίζει ο νομάρχης Φωκίδας, ο δήμαρχος της περιοχής, και εάν όχι, καλούνται άμεσα, την ύστατη έστω στιγμή, να εμποδίσουν την αμφιβόλου ποιότητας και σκοπιμότητας αυτή παρέμβαση. Είναι υπερεπείγον να μπει φραγμός στην εγκληματική αυτή ασυδοσία.

Εμείς οι ορειβάτες δεν θα μείνουμε στις διαμαρτυρίες - καταγγελίες»

Το θέμα της προστασίας της Γκιώνας, του μοναδικού αυτού οικοσυστήματος, είναι τεράστιο και μας αφορά όλους. «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» 4-7-2006.

12ο Συνέδριο Ομοσπονδίας Συλλόγου Παρνασσίδας

Το Σάββατο 5 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε με ιδιαίτερη επιτυχία στην Αγία Ευθυμία Φωκίδας το 12ο Συνέδριο Συλλόγων Παρνασσίδας με θέμα «*η πνευματική κληρονομιά της Φωκίδας*». Το Συνέδριο οργανώθηκε από την Ομοσπονδία μαζί με το Σύλλογο ΑγιοΕυθυμιωτών Αθηνών και τελούσε υπό την αιγίδα της ΤΕΔΚ νομού Φωκίδας. Όπως τονίζεται στο Δελτίο Τύπου της Ομοσπονδίας καταξιωμένοι εισηγητές του Συνεδρίου παρουσίασαν και κατέγραψαν κορυφαίους Φωκείς της Ελληνικής Πνευματικής Κληρονομιάς μας.

Το συνέδριο παρακολούθησαν εκπρόσωποι των αρχών όλων των κοινωνικών εταίρων της Φωκίδας αλλά και πολλοί φίλοι της. Η διοίκηση της Ομοσπονδίας μας εκφράζει σε όλους θερμές ευχαριστίες.

Η λατρεία του ψωμιού

Με ενδιαφέρον διαβάζω στο Δελτίο μας κείμενα σχετικά με το ό,τι υπήρχε στο τραπέζι μας πριν από το 1960 και θέλω να προσθέσω και τις δικές μου αναμνήσεις γύρω από τη λατρεία του ψωμιού και γενικά τη στιγμή που όλη η οικογένεια μόλις συγκεντρωνόταν το βράδυ για να δειπνήσουν. Το πρώτο τους μέλημα ήταν να κάνουν το σημείο του σταυρού. Όταν το ψωμί έπεφτε στη γη το σηκώναμε με σεβασμό και αν δεν ήταν λερωμένο το τρώγαμε. Διαφορετικά το τοποθετούσαμε σε μια πέτρα για τροφή των πουλιών.

Η εξασφάλιση του ψωμιού της χρονιάς ήταν από τις μεγαλύτερες φροντίδες του οικογενειάρχη. Αυτό βέβαια δείχνει την σπουδαιότητα του ψωμιού στη διατροφική μας ιεραρχία. Ήταν μεγάλη μπορώ να πω η βασικότερη. Νοικοκύρης ήταν όποιος κατόρθωνε να γεμίσει το αμπάρι του είτε με σιτάρι είτε με καλαμπόκι. Την αξία του ψωμιού την είδαμε στην Κατοχή που είπαμε «το ψωμί ψωμάκι».

Αθαν. Μαλεβίτσης

Το μπαλκόνι της Γκιόνας! Η ομορφιά της Ρούμελης!

Μ' αυτά
τα λόγια
προτρέπει
τον περαστικό
να πάρει τη stro-

φή προς Καλοσκοπη, ταμπέλα της εθνικής οδού λίγο μετά τη Γραβιά.

Ο δρόμος που ανοίγεται και οδηγεί στο χωριό, γεμάτος έλατα, σου δίνει την εντύπωση πως διασχίζεις τη θάλασσα, ενώ στον ορίζοντα μπροστά σου οι μέχρι και το τέλος της άνοιξης χιονισμένες κορυφές της Γκιόνας σε καλωσορίζουν. Το χωριό ξεδιπλώνεται αμφιθεατρικά στις πλαγιές του βουνού αγναντεύοντας από τα 1100 μέτρα το παιχνίδι της αντάρας με τα γύρω βουνά. Καμιά στιγμή δεν είναι ίδια και τα αεικίνητα σύννεφα συχνά κρατούν, ακόμη και το ίδιο, κρυμμένο απ' τα μάτια του επισκέπτη. Ειδικά το χειμώνα μπορεί να μείνεις στην Καλοσκοπή για μέρες χωρίς να καταφέρεις να τη δεις. Η ομίχλη είναι τόσο πυκνή που περιορίζει την ορατότητα σε λίγα εκατοστά. Η θέα απ' την πλατεία δικαιολογεί το όνομα του χωριού τις μέρες που η ορατότητα περιορίζεται μόνο από την πυκνή βλάστηση. Καλή σκοπιά βαπτίστηκε από τον Ιωάννη Λάιο, δάσκαλο στο χωριό την δεκαετία του '30,

Το κτήριο του σχολείου, διαμορφωμένο σήμερα σε παραδοσιακό ξενώνα, φιλοξενεί όλες τις εποχές τους επισκέπτες, ενώ στην αίθουσα συνελεύσεων (ο ισόγειος χώρος του σχολείου), λειτουργεί από το καλοκαίρι του 2004 μόνιμη λαογραφική έκθεση, έργο της τοπικής κοινοτικής αρχής και των πολιτιστικών συλλόγων, αλλά κυρίως των ίδιων των κατοίκων, που πρόθυμα δώρισαν τις μνήμες τους και τις μοιράζονται σήμερα μαζί μας. Στην πόρτα υπάρχει τηλέφωνο και είναι αρκετό για την

Κείμενο της Άννας Α. Γκίκα - Κολλύρη

κυρία Γιούλα, που ανοίγει το χώρο και εκτός ωραρίου.

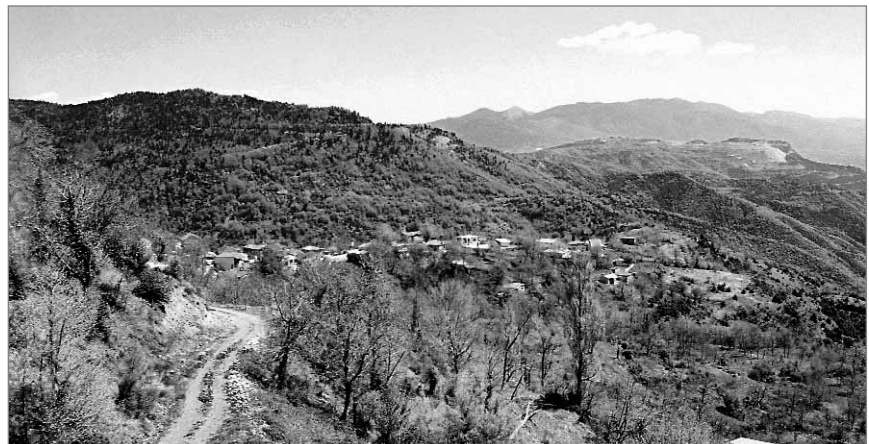
Τα ψηλά βουνά, η δύσκολη, μέχρι πριν λίγες δεκαετίες πρόσβαση και η αντάρα, δεν φάνηκαν ικανά να γλιτώσουν, κρύβοντας, το χωριό απ' την μανία της γερμανικής κατοχής που στα χρόνια της κήκε δύο φορές, με αποτέλεσμα να χαθεί για πάντα η παλιά αρχιτεκτονική του. Οι μνήμες της κατοχής και του εμφυλίου είναι έντονες στην Καλοσκοπή, διαποτίζουν τις ιστορίες των κατοίκων της και τραγουδιούνται σε κρασοκατανύξεις, μαζώξεις και γλέντια, που δεν λείπουν από τα μέσα της άνοιξης και μετά, όταν οι κάτοικοι, κυρίως συνταξιούχοι, επιστρέφουν στο χωριό για να μείνουν έως και τα μέσα Οκτωβρίου

Τα σπίτια, άναρχα χτισμένα, είναι απόλυτα προσαρμοσμένα με τις ιδιαίτερες καιρικές συνθήκες που επικρατούν, εφοδιασμένα με ξύλα απ' το καλοκαίρι, που συχνά τα αποθηκεύουν σε αυτοσχέδιες παράγκες φτιαγμένες από λογής υλικά, τσίγκους, παλιές πόρτες και κρεβάτια.

Το χιόνι, ο πάγος και η βροχή πέρα απ' το να δημιουργούν εικόνες, συνθέσεις και διαθέσεις, επεμβαίνουν δυναμικά στην μορφή του χωριού, ενώ οι παρεμβάσεις τους, δεν αφήνουν αδιάφορους τους κατοίκους. Οι δουλειές δεν σταματούν ποτέ και η ζούγκλα μπροστά στο σπίτι, για να ξαναγίνει κήπος θέλει φροντίδα. Το ίδιο και τα σπίτια. Η ορμή του χειμώνα συχνά αφήνει πίσω της μικρές καταστροφές. Οι καλοί μάστορες δεν έλειψαν ποτέ απ' την Καλοσκοπή. Ούτε και οι καλοί γείτονες, που κοιτάνε τα σπίτια των συγχωριανών και τους ειδοποιούν για τυχών ζημιές. Η παλιά συνήθεια της προσφοράς εθελοντικής εργασίας για την κοινότητα, που στα μέρη αυτά υπήρχε μέχρι και την δεκαετία του '80, διέπει ακόμα τις σχέσεις των ανθρώπων.

Αν και μια βόλτα με λιακάδα στο χιονισμένο χωριό επιβραβεύει όσους περιμένουν καρτερικά να αλλάξει ο καιρός για να «ξεμυτίσουν», για τους ποιοι τολμηρούς, υπάρχει μεγαλύτερη συλλογή βραβείων.

Το μικρό οροπέδιο της Τράκας είναι ένα απ' αυτά. Χιονισμένο και δυσπρόσιτο το χειμώνα, κυρίως λόγω λάσπης και αέρα (που κυριολεκτικά μπορεί να σε πάρει μαζί του), μετατρέπεται σε βοσκοτόπι μετά την άνοιξη, φιλοξενώντας σ' ένα στρογγυλό μαντρί με τα έλατα να σχηματίζουν από πάνω του μια προστατευτική σκεπή, μακάριες αν και όχι τόσο φιλικές, αγελάδες. Συνεχίζοντας προς τα επάνω, υπάρχει

ΦΩΤΟ: ANNA ΓΚΙΚΑ-ΚΟΛΛΥΡΗ

δρόμος που οδηγεί στην κορυφή της Γκιόνας. Το τοπίο αλλάζει καθώς ανεβαίνοντας προσπερνάμε όλο και λιγότερα έλατα ως που στο τέλος τίποτα δεν θυμίζει τις καταπράσινες πλαγιές, ενώ ο σχιστολιθικός, γυμνός όγκος της κορυφής ορθώνεται μπροστά μας.

Επιστροφή για ζεστό καφέ και κουβέντα στην «Κιβωτό», το μαγαζί του χωριού που παραμένει ανοιχτό χειμώνα –καλοκαίρι και με μαγαζάτορα έναν απ' τους λίγους μόνιμους κατοίκους της Καλοσκοπής, τον Κώστα, κάτω των 30 ετών. Νόστιμη η κουζίνα της μαμάς Μαρίας αλλά αν έχει και γλυκό, αξίζει να το δοκιμάσεις. Το κρύο έτσι κι αλλιώς «τραβάει» γλυκό.

Βραβείο δεύτερο και πορεία προς το άλλο οροπέδιο, της Αγίας Τριάδας, όπου και το ομώνυμο εκκλησάκι, αλλά, και το μνημείο για τους νεκρούς της 5ης/1ου/1944. Ένα ησυχαστήριο με εύκολη πρόσβαση όλες τις εποχές, που γεμίζει μανιτάρια μετά τις πρώτες βροχές του Οκτώβρη, κάθε λογής χόρτα για τις υπέροχες χορτόπιτες, σήμα κατατεθέν του χωριού, αλλά και κεφάτο κόσμος που γλεντάει την Πρωτομαγιά, την ημέρα της γιορτής της εκκλησίας, αλλά και χωρίς συγκεκριμένο λόγο. Γενικά οι Κουκουβιστιανοί, όπως αυτοαποκαλούνται οι ντόπιοι, κρατώντας πάντα το παλιό όνομα του χωριού, Κουκουβίστα, είναι άνθρωποι «ευκαιρία για γιορτή». Με αποκορύφωμα το Πάσχα όπου δεν γιορτάζει η κάθε οικογένεια μαζί, αλλά η κάθε γειτονιά.. Όλοι οι γείτονες σε κοινό λάκκο, ψήνουν αρνιά, συνοδεία άφθονου κρασιού, φρέσκου ψωμιού σε φούρνο με ξύλα, τραγανής χορτόπιτας και φυσικά κλαρίνου.

Αν και εκλείπουν οι ντόπιοι καλλιτέχνες, πάντα κάποιος θα βρεθούν να καλύψουν τα κενά.

Οι νέοι αγαπούν το χωριό και με τρόπο απλό το εντάσσουν στη ζωή τους. Δεν λείπουν τα καλοκαίρια απ' την πλατεία του, έχουν περάσει άλλωστε σ' αυτήν την πλατεία πολλά

απ' τα παιδικά τους καλοκαίρια, και κάθε δεκαπενταύγουστο τα τελευταία χρόνια, ο «Αθλητικός Σύλλογος Άγγελος Σίμος», οργανώνει ένα εκπληκτικό Rave party, στο κεφαλόβρυσο, για νέους, γέρους και παιδιά (χωρίς υπερβολή είναι όλοι εκεί).

Κεφαλόβρυσο και βραβείο τρίτο. Είναι το must της Καλοσκοπής. Ποδαράτη διαδρομή, όχι ότι δεν πιάς και με το αυτοκίνητο, αλλά έχει άλλη χάρη περπατητό. Ο δρόμος που οδηγεί στην κύρια πηγή του χωριού είναι άσφαλτος σήμερα, αν όμως βρεθείς καλοκαίρι και σε συμπαθήσει κανένα ντόπιο πιτσιρίκι, θα σου δείξει σίγουρα «μυστικούς» δρόμους και μονοπάτια για εκεί. Η διαδρομή λειτουργεί και σαν «σόδα για τη χώνευση» ειδικά αν έχεις επισκεφθεί πριν, την ταβέρνα του Καραμπέτσου, ένα απ' τα μαγαζιά του χωριού, ανοιχτό απ' το Πάσχα και μετά, που μαζεύει συχνά τους πιο γλεντζέδες ντόπιους, με τον θυμωμένο, αλλά κατά βάθος γλυκύτατο ταβερνιάρη, να περιμένει κουρασμένους πότε θα φύγουν, ενώ κατά τη διάρκεια της αναμονής «ρίχνει τις στροφές» του και παραγγέλνει τραγούδια στην ορχήστρα.

Το μαγαζί της πλατείας κάτω απ' τον ίσκιο του πλάτανου, ιδανικό για μεσημεριανά ουζάκια, ενώ είναι και χώρος συνάντησης των ηλικιωμένων χωριανών που είναι αστέρια στην πρέφα.

Το ταβερνάκι του Βλάχου τέλος, δίπλα στην Ποτίμη, μία από τις πολλές βρύσες, έχει τον πιο παλιό ταβερνιάρη, καλούς μεζέδες και τσιγάρα μιας και μαζί με την ταβέρνα του Καραμπέτσου λειτουργούν και σαν παντοπωλεία.

Άνθρωποι ευγενικοί και φιλόξενοι. Μια καλή κουβέντα για το χωριό ή για τον κήπο της είναι αρκετή, φτάνει να είναι από καρδιάς, για την κυρία Αθανασία, οι απολαβές δε μεγάλες, μιας κι έτσι σου δίνεται η ευκαιρία να δοκιμάσεις φρεσκοζυμωμένο ψωμί στα ξύλα (απ' τις καλύτερες «φουρνάρισες» του χωριού) και ό,τι καλό βγάζει ο

κήπος της. Γενικά οι κήποι ευδοκίμουν στην Καλοσκοπή, το νερό τρέχει άλλωστε άφθονο μέσα στα αυλάκια στις άκρες των δρόμων, γεμάτοι φασολάκια, πατάτες, ντομάτες, μαρούλια αλλά και φράουλες, κεράσια και δαμάσκηνα, για να μην πούμε για τα καρύδια και τις καρυδιές που σκιάζουν το χωριό τα καλοκαίρια. Κι αν τυχόν τις μέρες της Πρωτοχρονιάς συναντήσεις και ευχηθείς στην κυρία Βασιλική τα χρόνια πολλά, ο μπακλαβάς της, (σαράντα φύλλα φτιαγμένα στο χέρι, με πλούσιες στρώσεις καρύδι, τραγανός και προσεκτικά μελωμένος, ψημένος κι αυτός στα ξύλα) είναι σοβαρός λόγος για να ξαναπάς.

Οι άνθρωποι που ασχολούνται με όλα, με τη γη, με τα ζώα, με το σπίτι, με τους άλλους, δηλαδή οι γυναίκες, έχουν και τον πρώτο λόγο στο ουσιαστικό μέρος της οργάνωσης του χωριού. Άλλωστε είναι αυτές που φέρνουν τη ζωή στην Καλοσκοπή, κρατώντας το καλοκαίρι τα εγγόνια τους εδώ. Θα περιποιηθούν όχι μόνο τον κήπο του γείτονα, αλλά και τα δέντρα της πλατείας, ενώ με μεγάλη προθυμία θα ετοιμάσουν πίτες, γεμιστά λουλούδια και γλυκά για όποια εκδήλωση προτείνουν οι σύλλογοι του χωριού, (τρεις στον αριθμό και με έργο αξιόλογο)

Οι πλαγιές της Γκιόνας, είναι απ' τα μέρη που πρέπει να τα αγαπάς πραγματικά για να ζήσεις πάνω τους. Οι κάτοικοι της Καλοσκοπής αναγκάστηκαν να φύγουν απ' τον τόπο τους στα μέσα της δεκαετίας του '40. Αναγκάστηκαν να ξενιτευτούν στην Αμερική και αλλού. Μετακόμισαν στην Αθήνα, μαζί με μεγάλο κομμάτι της επαρχίας στα μέσα της δεκαετίας του '70. Οι κάτοικοι τις Καλοσκοπής αγαπούν αυτές τις πλαγιές για αυτό και πάντα επιστρέφουν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006

**Προς
κ. Δήμαρχο Δήμου Γραβιάς**

Οι δημότες του Δήμου Γραβιάς με κατέταξαν με την ψήφο τους στις πρώτες θέσεις των δημοτικών συμβούλων και εγώ ανταποκρινόμενη στην τιμή αυτή προσπάθησα, από το χώρο της μειοψηφίας όπου ανήκω, να τους υπηρετήσω μέχρι τώρα με όλες τις δυνάμεις μου με συνέπεια και ευσυνειδησία. Δυστυχώς όμως, οι όποιες προσπάθειες μου, όπως και αυτές των άλλων συναδέλφων μου, δεν βρήκαν ανταπόκριση από πλευράς δημοτικής αρχής ώστε όλοι μαζί, να φέρουμε ποιοτική αναβάθμιση εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης των χωριών μας. Αντ' αυτού πρυτάνευσε, σε κάθε περίπτωση, ο τοπικισμός, ο κομματισμός και η προφανής ψηφοθηρική σκοπιμότητα του κ. Δημάρχου, συνεπικροούμενος προς τούτο, από το σύνολο σχεδόν των άβουλων δημοτικών συμβούλων του της πλειοψηφίας, σε σημείο που να προσδίδεται οργανωτική και λειτουργική «γραφικότητα» στο Δήμο. Το επιτελεσθέν μέχρι τώρα δημοτικό έργο θεωρείται ασήμαντο και ανταποκρίνεται ελάχιστα στο τεράστιο χρηματικό ποσό των 4 δισεκ. δραχμών περίπου που δαπανήθηκε στην οκταετή δράση του Δήμου μας. Ό,τι έργα υποδομής βλέπουμε σήμερα στα χωριά μας - δρόμοι, πλατείες, κοινόχρηστοι χώροι, διάφορα δίκτυα κλπ-έχουν εκτελεστεί κυρίως από τις πρώην κοινότητες μας, που έχουν τώρα ενταχθεί στο Δήμο Γραβιάς. Αλλά και οι παρεχόμενες δημοτικές υπηρεσίες καθαριότητας, δημοτικού φωτισμού ύδρευσης κλπ. χαρακτηρίζονται τριτοκοσμικές και απαράδεκτες, τα χωριά μας κυριολεκτικά βρωμάνε.

Ειδικότερα η γενέτειρα μου Καλοσκοπή, το τέταρτο σε πληθυσμό δημοτικό διαμέρισμα, χάρη στο οποίο εκλέχτηκε δήμαρχος ο κ. Μανανάς το 2002, έχει αφεθεί στην τύχη του και δεν έχει εκτελεστεί μέχρι τώρα κανένα απολύτως αξιοσημείωτο έργο σ' αυτό. Το δε τοπικό συμβούλιο αγνοείται επιδεικτικά και οι απόψεις του δεν εισακούονται, όπως αυτή για τη μη επέκταση του δημοτικού μαγαζιού σε βάρος της πλατείας του ή το έγγραφο αίτημα των 500 κατοίκων του να δοθεί η χρήση του Νεκροταφείου στην Εκκλησία, που πετάχτηκε στο καλάθι των αχρήστων. Το δε νερό του "Κεφαλόβρυσου" υφαρπάζεται χωρίς να έχει γίνει μέχρι τώρα κανένα από τα συμφωνηθέντα έργα αντιπαροχής

Σε ένδειξη ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ μου για όλα τα παραπάνω και επιπροσθέτως για να επισημάνω, ενόψη των προσεχών δημοτικών εκλογών, στους δημότες την ακαταλληλότητα της σημερινής δημοτικής αρχής να συνεχίσει την παρουσία της στο Δήμο Γραβιάς και για την επόμενη τετραετία, υποβάλλω την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ μου από Δημοτική Σύμβουλος, και παρακαλώ τον κ. Δήμαρχο για τις περαιτέρω διαδικασίες.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ Ι. ΠΑΣΣΑΛΗ

Δημοτική Σύμβουλος Δήμου Γραβιάς
Συνδυασμού 'ΌΛΟΙ ΜΑΖΙ'

ΦΩΤΟ: ΑΘ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ

Η ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ '32

Δεκαπενταύγουστος 2003 στο προαύλιο της Παναγίας, από αριστερά οι: Νίκος Κατσανιώτης, Αθανάσιος Μαλεβίτσης, Κωνσταντίνος Αυγερινός, Αλέκος Σίμος, Ευάγγελος Κωστούρος, Ευθύμιος Μώρης, Κωνσταντίνος Τομαράς.

Και οι επτά γεννήθηκαν στην ήρεμη δεκαετία του 1932. Τώρα είναι με άσπρα μαλλιά και στο μισό μέρος της κεφαλής...! Στο Δημοτικό Σχολείο, λόγω κατοχής, λίγα γράμματα διδάχτηκαν. Στη ζωή αγωνίστηκαν και πρόκοψαν.

ο παπα - Ανυπόμονος

Το 1943, το εφεδρικό ΕΛΑΣ Καλοσκοπής, μαζί με αντάρτες του ΕΛ.ΑΣ χτυπήσανε το σιδηροδρομικό σταθμό στο Δαδί. Αρχηγός του εφεδρικού ΕΛ.ΑΣ Καλοσκοπής ήταν ο Χαράλαμπος Χρηστίδης. Αφού εξουδετέρωσαν την Ιταλική φρουρά και γίνανε κύριοι του σταθμού, αποσυνδέσανε τα βαγόνια και μετά σπρώχνοντας τα ρίχνανε κάτω στο γκρεμό. Οι Ιταλοί, μετά από αυτό, σκληρύνανε πολύ τη συμπεριφορά τους.

Έτσι, λίγες μόνο ημέρες αργότερα πιάσανε κάποια παιδιά που έπαιζαν μπάλα σε μια αλάνα, λίγο πιο πάνω από ένα μικρό μοναστήρι και τα σκοτώσανε.

Ένας καλόγερος από το μοναστήρι το είδε αυτό και δεν το άντεξε. Παράτησε αμέσως το μοναστήρι και έφυγε. Έψαχνε να βρει αντάρτες και κατέληξε στο Μαυρολιθάρι, όπου ήταν η τοπική έδρα των ανταρτών.

Όταν τον είδαν οι αντάρτες τον ρώτησαν: «Τι θέλεις παπούλη στα χωριά μας; Εμείς εδώ πολεμάμε, σκοτώνουμε. Εδώ δεν είναι εκκλησία. Εδώ κάνουμε πόλεμο». «Κι εγώ γιαυτό ήρθα. Για να πολεμήσω», αποκρίθηκε ο καλόγερος.

Κάθισε και περίμενε τη σειρά του για να καταταγεί όλη εκείνη την ημέρα. Το τμήμα κατατάξεως νεοσυλλέκτων ανταρτών, όμως είχε πολύ δουλειά. Η κατάταξη στο αντάρτικο του ΕΛ.ΑΣ. ήταν βέβαια εθελοντική, αλλά όταν πήγαινες δεν είχες το δικαίωμα να ξαναφύγεις και οι κανόνες ήταν πολύ αυστηροί. Μάλιστα έδιναν υποχρεωτικά και ένα ψευδώνυμο στον καθένα.

Ο νεοφερμένος, λοιπόν, καλόγερος περιμένοντας όλη την ώρα φώναζε: «Άντε ρε, τι θα γίνει με μένα;» Όταν κάποτε ήρθε και η σειρά του, ο Άρης Βελουχιώτης, που όλη αυτήν την διαδικασία την παρακολουθούσε χωρίς να μιλάει, στράφηκε στον υπεύθυνο και του είπε: «Αυτόν γράφτον Παπα-ανυπόμονο». Αυτό το ψευδώνυμο πήρε ο καλόγερος και με αυτό έμεινε στο αντάρτικο μέχρι το τέλος της κατοχής.

Τα χρόνια περάσανε. Ήρθε η απελευθέρωση, με τις γνωστές σε όλους

συνέπειες και κάποτε μάθαμε ότι ο Παπα-ανυπόμονος τώρα είναι ο ηγούμενος Γερμανός της μονής Αγάθωνος.

Είχα πάντα την επιθυμία να τον συναντήσω. Τελικά, το πραγματοποίησα όταν πήρα τη σύνταξή μου και πήγαμε εκδρομή στη Μονή Αγάθωνος. Εγώ πήγαινα πάντα με το φίλο μου το Θανάση και ψάχναμε για τον ηγούμενο Γερμανό. Και λέω ψάχναμε, γιατί τον προφύλαγαν από τον κόσμο, να μην τον κουράζουν επειδή ήταν πια πολύ μεγάλος σε ηλικία. Κάποια φορά, όμως, σταθήκαμε τυχεροί. Σε κάποια επίσκεψή μας, μας είπαν: «Εκεί μέσα είναι», δείχνοντάς μας μια πόρτα.

Μπήκαμε μέσα σε ένα πολύ μικρό δωματάκι –ισα που χωρούσαμε όρθιοι εγώ και ο Θανάσης. Ο ηγούμενος ήταν καθισμένος σε μια πολυθρόνα. Τον πλησίασα και του είπα «Παπούλη, σου ζητώ συγγνώμη που ταράζω την ησυχία σου, αλλά δεν έκανα τόσα χιλιόμετρα να έρθω στο μοναστήρι σου για να αγιάσω. Ήρθα να συναντήσω ένα σύμβολο της Εθνικής Αντίστασης, τον Παπα-ανυπόμονο. Μόλις άκουσε αυτή τη λέξη γύρισε απότομα το κεφάλι του και με ρώτησε: «Από πού είσαι ρε;». «Είμαι από την Κουκουβίστα» του είπα. «Από την Κουκουβίστα είσαι ρε; Σήκωσε με να σε φιλήσω» Και με τράβηξε από το σακάκι. Με φίλησε, τον φίλησα κι εγώ.

Τα συναισθήματα που με είχαν πλημμυρίσει δεν περιγράφονται. «Παπα-ανυπόμονο του είπα στη συνέχεια, εσείς κάνετε το καθήκον σας και με το παραπάνω, αλλά όχι μόνο δεν στο αναγνωρίσανε αλλά σας φερθήκανε και πολύ σκληρά». Τι ήτανε να του το πω αυτό; Το μετάνιωσα, αλλά ήταν αργά. «Εμένα που με βλέπεις μου είπε, με έβαλε ο Βουρλάκης στη φάλαγγα και με βάρανε μέχρι που έπεσε κάτω από την κούραση. Κι εκείνος πήρε σύνταξη συνταγματάρχου και τώρα έχει πεθάνει και την παίρνει η γυναίκα του και οι δικοί μας που πολεμήσανε και χύσανε το αίμα τους για την ελευθερία της πατρίδας σαπίσανε στη φυλακή και τα ξερονήσια».

Έτρεμε ολόκληρος και φοβήθηκα να μην πάθει τίποτα. Έψαχνα να βρω κάτι να πω για να αλλάξω το κλίμα.

«Άκουσα» του είπα, *ότι θα κάνουν άγαλμα στον Άρη Βελουχιώτη στη Θεσσαλονίκη». «Ο Άρης δεν χρειάζεται αγάλματα», μου είπε. «Τον Άρη τον έχει μέσα στην ψυχή του όλος ο Ελληνικός λαός.*

Ο γέρος ηγούμενος, που δίπλα του στεκόμουν εκείνη τη στιγμή, σε τίποτα δεν θύμιζε εκείνον τον λυγερόκορμο λεβεντόπαπα της κατοχής, που βλέπαμε με το ντουφέκι στον ώμο ανάμεσα στους άλλους αντάρτες και πάντα δίπλα στον Άρη Βελουχιώτη. Τώρα ήταν πια ενενήντα χρονών, δεν άκουγε καλά και όταν ήθελε να δει κάτι, κρατούσε πάντα στα χέρια τους ένα μεγεθυντικό φακό. «Πάπα Ανυπόμονο» του είπα, *«γράφω ένα βιβλίο για τα χρόνια της κατοχής. Θέλεις να μου δώσεις καμιά φωτογραφία να βάλω μέσα;»*

«Φωτογραφία να σου δώσω», μου είπε. Προσπάθησε να σηκωθεί στηριζόμενος στο μπαστούνι του. Τον βοηθήσαμε εγώ κι ο Θανάσης για να κάνει ένα βήμα μέχρι τη μικρή βιτρίνα. Την άνοιξε κι έβγαλε ένα μάτσο φωτογραφίες. Κοιτώντας πάντα με το φακό, ξεχώρισε δυο και μου τις έδωσε. Τον φιλήσαμε και βγήκαμε έξω από αυτήν την τρύπα. Εγώ δεν καταλάβαινα εάν πατούσα στη γη ή εάν πετούσα στα σύννεφα.

Ένα χρόνο αργότερα έμαθα ότι πέθανε. Τιμή και δόξα στον Παπα Ανυπόμονο. Θα τον θυμάμαι πάντα όμορφα. Όσο για τον Βουρλάκη, κι εκείνος από τη μεριά του το καθήκον του έκανε. Εξετάσεις έδινε στα αφεντικά του και αυτή του η πράξη οπωσδήποτε θα του έδωσε πόντους. Αυτούς ήθελε το σύστημα εκείνη την εποχή.

Τούμπας Γεωργίου Παναγιώτης
ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΤΟΥ ΚΑΠΗ ΜΟΣΧΑΤΟΥ

ΑΝΟΙΚΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

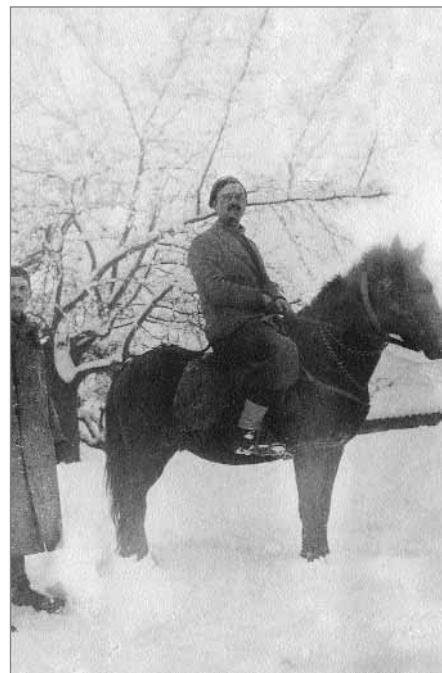
- Το μαγαζί του Κώστα Παντελάκη "Η Κιβωτός" άλλαξε όψη. Έγινε ένα σύγχρονο μαγαζί με ωραία καθίσματα, σε ωραία πλακόστρωτη αυλή περιτριγυρισμένη με λουλούδια. Η κουζίνα που προστέθηκε σίγουρα θα διευκολύνει το μαγαζάτορα για να μας περιποιηείται πιο αποτελεσματικά. Τηλ. 22650 61096, 6937 233038.
- Ο ξενώνας του χωριού μας ξαναλειτούργει. Η Γιούλα Κυριαζή παίρνει τα ηνία και μας υπόσχεται μια ωραία διαμονή καθώς και γευστικές εκπλήξεις στο μικρό χώρο του ισογείου. Τηλ. επικοινωνίας 22650 61251 και κιν. 6948549647.
- Το ξενοδοχείο «Vista-Αυγερινού» είναι πάντα στη διάθεση των εκδρομέων και το χειμώνα. Είναι μια ζεστή γωνιά στην ωραία θέση που βρίσκεται. Τηλ. 22310 82962-63, Fax: 22310 85964

ΠΑΡΑΚΑΜΨΗ ΓΡΑΒΙΑΣ

Νέος δρόμος που παρέχει τη δυνατότητα στους οδηγούς να αποφεύγουν τη διέλευσή τους μέσα από τη Γραβιά, εγκαινιάσθηκε στις 30 Αυγούστου 2006 από τον περιφερειάρχη Στερεάς Ελλάδας κ. Κων. Έξαρχο, παρουσία επισήμων και κατοίκων της περιοχής.

Ο νέος δρόμος έχει ήδη από μηνός παραδοθεί στην κυκλοφορία. Έχει συνολικό μήκος 2.600 μ. και διαθέτει τρεις κόμβους εισόδου. Δύο προς Γραβιά και έναν προς Καστέλλια. Το ποσό που διατέθηκε από την περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας για την κατασκευή του δρόμου ανήλθε σε 4.100.00 ευρώ.

ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

1942 στα βουνά της Ρούμελης. Ο καθηγητής Γεώργιος Κόλλιας, καβάλλα στο άλογο του Καραλίβανου ακολουθεί ο Γεώργιος Ματθαίου.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Αποτελέσματα Δημοτικών Εκλογών 2006.

Καθυστερήσαμε την ταχυδρόμηση της εφημερίδας μας για να συμπεριλάβουμε τα αποτελέσματα των Δημοτικών Εκλογών της 15ης Οκτωβρίου, τα οποία για τη Νομαρχία Φωκίδος έχουν ως εξής:

Νομάρχης Φωκίδας **Νικόλαος Φουσέκης**

Δήμαρχος Άμφισσας **Ασημ. Ασημακόπουλος**

Δήμαρχος Γραβιάς **Αθανάσιος Μανανάς**

Στο χωριό μας η ψηφοφορία είχε ως εξής: Εγγεγραμμένοι 386. Ψήφισαν 195. Άκυρα 15. Έγκυρα 180. Οι σταυροί προτίμησης κατανεμήθηκαν.

α) Για τη Δημαρχία: **Αθανάσιος Μανανάς** 133, **Δ. Αντωνίου** 25, **Χρ. Πατσαντάρης** 22.

β) Για το Τοπικό Συμβούλιο Καλοσκοπής οι ψήφοι κατανεμήθηκαν ως ακολούθως:

Δημήτριος Κ. Τσιαμπάς, 65

Νικόλας Γ. Δανιήλ, 32

Γεώργιος Νικ. Κολλύρης, 20

Ιωάννα Γ. Ματθαίου, 7

Θερμά συγχαρητήρια στους επιτυχόντες για τα Νομαρχιακά και Δημοτικά αξιώματα. Ευχόμαστε στα χρόνια που ακολουθούν να αναλάβουν δράση και πρωτοβουλίες που να αλλάξουν σημαντικά τη ζωή στα χωριά μας.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΠΛΑΚΕΤΑ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΜΑΣ

Η «Αναπτυξιακή Γραβιάς Δ.Ε.» αναγνωρίζοντας την προσφορά του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας «η Αγία Τριάς» καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2006, απονέμει την πλακέτα, «τιμής ένεκεν».

Ευχαριστούμε πολύ το Διοικητικό Συμβούλιο της Αναπτυξιακής και ιδιαιτέρως την πρόεδρό της κα Αγνή Βέλλιου.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”
Τριμηνιαία Εφημερίδα
Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Βούλα Γρηγοροπούλου,
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.& φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552